

Zadeva C-296/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

7. maj 2021

Predložitveno sodišče:

Korkein hallinto-oikeus (Finska)

Datum predložitvene odločbe:

26. april 2021

Pritožnik:

A

Drugi stranki v postopku:

Helsingin poliisilaitos

Poliisihallitus

VMESNI SKLEP KORKEIN HALLINTO-OIKEUS (VRHOVNO UPRAVNO SODIŠČE, FINSKA)

Predmet: predlog Sodišču Evropske unije za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)

Pritožnik: A, Helsinki

Drugi stranki v postopku: Helsingin poliisilaitos

Poliisihallitus

Izpodbijana odločba:

št. 19/0507/4 Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska) z dne 26. junija 2019

Predmet spora in upošteveno dejansko stanje

1. V postopku, ki poteka pred Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče), se postavlja vprašanje o razlagi Direktive Sveta z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja (91/477/EGS) (v nadaljevanju tudi: Direktiva o orožju) ter členov 3 in 7 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2403 z dne 15. decembra 2015 o določitvi skupnih smernic o standardih in tehnikah za onesposobitev, ki zagotavljajo nepreklicno neuporabnost onesposobljenega strelnega orožja (v nadaljevanju tudi: Uredba o onesposobitvi).
2. Postopek se nanaša na prenos onesposobljenega strelnega orožja znotraj Unije. Pritožnik A je prenesel onesposobljeno orožje iz Avstrije na Finsko in je finskim organom predložil potrdilo o onesposobitvi tega orožja, ki je bilo izdano v Avstriji in v katerem je bilo sklicevanje na Direktivo o orožju in Uredbo o onesposobitvi. Finska policija ni priznala potrdila in je ponovno preverila onesposobitev, ker izdajatelj potrdila ni bil niti, kot se zahteva z zadevno uredbo, organ niti ni bil naveden na seznamu, ki ga Komisija objavlja na podlagi Uredbe o onesposobitvi. Oseba A je predložila izjavo o izdajatelju potrdila, ki so jo podali avstrijski organi.
3. Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) mora v obravnavanem postopku odločiti o vprašanju, ali je bilo potrdilo o onesposobitvi orožja, prenesenega iz Avstrije na Finsko, skladno s členom 3 Uredbe o onesposobitvi in ali bi moralo biti na Finskem na podlagi člena 7(2) Uredbe o onesposobitvi priznано.
4. Oseba A, ki opravlja gospodarsko dejavnost prodaje vojaškozgodovinskih zbirateljskih predmetov, je 17. oktobra 2017 iz Avstrije na Finsko prenesla tri jurišne puške, ki jih je predstavila kot onesposobljene. Pri Helsingin poliisilaitos (policijski organ v Helsinkih, Finska) je 24. oktobra 2017 in na poziv policije ponovno 23. novembra 2017 predložila jurišne puške in pripadajoča potrdila o onesposobitvi na podlagi člena 112a Ampuma-aselaki (zakon o strelnem orožju), ki jih je 9. oktobra 2017 izdala družba B.
5. Helsingin poliisilaitos je 15. februarja 2018 na podlagi člena 91(2) zakona o strelnem orožju izdal odločbo št. 2018/8575 o zasegu orožja. Policijski organ je zastopal stališče, da onesposobitev jurišnih pušk ni izpolnjevala tehničnih zahtev za onesposobitev strelnega orožja na podlagi Priloge I k Uredbi (EU) 2015/2403 o onesposobitvi v teh točkah: 1) razstavljanja orožja in sistema za zapiranje naj se ne bi preprečilo; 2) sprožilnega mehanizma orožja naj se ne bi zavarilo skupaj in privarilo na okvir. Petelin naj bi bil privarjen na zaskočko petelina, kar naj ne bi preprečevalo niti gibanja

sprožilca niti odstranjevanja delov sprožilnega mehanizma iz orožja. 3) V cev orožja naj bi bilo izvrtanih le pet lukenj celega premera izvrtine cevi namesto šestih, ki jih določa zadevna uredba. 4) Vsa varjenja naj bi bila izvedena z normalnim jeklom za varjenje po postopku MIG in ne z nerjavnim jeklom tipa ER 316 L za varjenje po postopku TIG, ki ga določa zadevna uredba. Zato je policijski organ zastopal stališče, da je treba orožje šteti za strelno orožje, za katero je treba pridobiti dovoljenje, v smislu zakona o strelnem orožju. Ker naj oseba A ne bi imela dovoljenja za posest zadevnega strelnega orožja, naj bi ga bilo treba zaseči.

6. Oseba A je pri Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih) izpodbijala to odločbo. Pri izpodbijanju je šlo v glavnem za to, da finska policija ni smela preveriti onesposobitve orožja, saj ni šlo za onesposobitev orožja na Finskem, ampak za prenos onesposobljenega orožja na Finsko. Policija bi morala na podlagi člena 7(2) Uredbe o onesposobitvi priznati potrdilo o onesposobitvi, ki ga je izdal subjekt, pristojen za preverjanje, ki ga je imenovala Avstrija, to je družba B. Poleg tega je oseba A predložila dokazila za to, da je onesposobitev orožja izpolnjevala tehnične zahteve za onesposobitev strelnega orožja na podlagi Priloge I k Uredbi (EU) 2015/2403 o onesposobitvi.

7. Pri upravnem sodišču v Helsinkih sta stališči predložili *Helsingin poliisilaitos* in *Poliisihallitus* (policijska uprava, Finska). V stališču *Poliisihallitus* je bilo med drugim navedeno, da orožja ni bilo mogoče šteti za onesposobljeno ne le zaradi pomanjkljive onesposobitve, ampak tudi zato, ker družba B, ki je izdala potrdilo o onesposobitvi, ni organ v smislu člena 3(1) Uredbe o onesposobitvi in ni navedena na seznamu Komisije iz člena 3(3) te uredbe. Na seznamu Komisije naj bi bilo zabeleženo, da je Avstrija kot subjekt, pristojen za preverjanje, imenovala avstrijsko ministrstvo za notranje zadeve.

8. Oseba A je pri Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih) vložila odgovor. Kot dokaze je med drugim predložila elektronsko korespondenco z avstrijskim ministrstvom za obrambo in šport, v kateri naj bi to potrdilo, da je družba B subjekt, pristojen za preverjanje, v smislu člena 3(1) Uredbe o onesposobitvi, ki ga je imenovala Avstrija. Avstrija naj bi v smislu navedene določbe imenovala skupno 16 subjektov, pristojnih za preverjanje.

9. *Helsingin hallinto-oikeus* (upravno sodišče v Helsinkih) je s sklepom z dne 26. junija 2019 zavrnilo tožbo, ki jo je vložila oseba A. Glede na to, da naj bi morale države članice na podlagi člena 3 Uredbe o onesposobitvi imenovati pristojne organe (subjekte, pristojne za preverjanje), seznam katerih naj bi Komisija objavila na svoji spletni strani, in da naj bi morale države članice na podlagi člena 8 Uredbe o

onesposobitvi Komisijo tudi uradno obvestiti o vseh ukrepih, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta uredba, je to sodišče, kot izhaja iz obrazložitve njegove odločitve, zastopalo stališče, da je mogoče za potrdilo v smislu Uredbe o onesposobitvi načeloma šteti le potrdilo o onesposobitvi, ki ga je izdal subjekt, pristojen za preverjanje, vpisan na seznam, ki ga je vzpostavila Komisija. Zato naj bi moral nacionalni organ sprejeti le potrdilo o onesposobitvi, ki ga je izdal subjekt, pristojen za preverjanje, ki je naveden na seznamu Komisije. Ker naj družba B, ki je izdala potrdilo o onesposobitvi, na spletni strani Komisije ne bi bila navedena kot avstrijski subjekt, pristojen za preverjanje, naj torej potrdila o onesposobitvi, ki jih je predložila oseba A, ne bi izpolnjevala zahtev Uredbe o onesposobitvi in naj bi policijski organ zato lahko tudi tehnično preveril orožje. Poleg tega je upravno sodišče na podlagi dejstev, ugotovljenih v tej zadevi, zastopalo stališče, da orožje, ki ga je uvozila oseba A, ne izpolnjuje tehničnih določb za onesposobitev iz Uredbe o onesposobitvi. Tako naj bi policijski organ lahko obravnaval orožje kot strelno orožje, za katero je treba pridobiti dovoljenje. Ker naj oseba A ne bi imela navedenega dovoljenja, naj bi policijski organ na podlagi člena 91(2) zakona o strelnem orožju lahko zasegel orožje.

10. Oseba A je pri Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) zaprosila, naj se dopusti pritožba zoper sklep upravnega sodišča, ter zahtevala razveljavitev sklepov policijskega organa in upravnega sodišča. Med drugim je predložila elektronsko sporočilo avstrijskega ministrstva za notranje zadeve z dne 11. marca 2020, iz katerega izhaja, da je avstrijsko ministrstvo za obrambo zadevnega trgovca na podlagi avstrijske zakonodaje pooblastilo za preverjanje onesposobitve strelnega orožja, ki se šteje za vojaške zbirateljske predmete, in onesposobitve strelnega orožja, namenjenega za civilno uporabo v okviru avstrijskega ministrstva za notranje zadeve.

11. V zadevnem postopku sta stališči predložili *Helsingin poliisilaitos* in *Poliisihallitus*. Poliisihallitus je opozorila, da je nujno, da Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) ustvari precedens, ker naj bi se število kosov onesposobljenega orožja, ki jih je treba preveriti, povečevalo in naj bi na Finsko prihajalo tudi onesposobljeno orožje, ki naj bi ga preverili organi drugih držav.

12. Oseba A je v zvezi s tem vložila repliko.

Upoštevne določbe prava Unije

Direktiva 91/477

13. V skladu s členom 4(1) Direktive Sveta z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja (91/477/EGS), kakor je bila

spremenjena z Direktivo 2008/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008, države članice zagotovijo, da se vsako strelno orožje ali njegov bistveni sestavni del, dan v promet, označi in registrira v skladu s to direktivo ali pa se ga onespособi.

14. V Prilogi I k tej direktivi je določeno:

„[...]

III. V tej prilogi predmeti, ki ustrezajo opredelitvi strelnega orožja, niso zajeti v to opredelitev, če:

(a) so bili zavrjnjeni kot stalno neprimerni za uporabo z onespособitvijo, ki zagotavlja, da so vsi bistveni deli strelnega orožja trajno neuporabni in jih ni mogoče odstraniti, zamenjati ali prirediti, da bi strelno orožje na kakršen koli način ponovno usposobili;

(b) [...]

(c) [...]

Države članice storijo vse potrebno, da pristojni organi lahko preverijo ukrepe za onespособitev iz točke (a) in tako zagotovijo, da je strelno orožje zaradi opravljenih sprememb nepreklicno neuporabno. Države članice pri navedenem preverjanju zagotovijo, da se izda potrdilo ali drugi dokument, s katerim se potrdi onespособitev strelnega orožja, ali ustrezno jasno vidno oznako na strelnem orožju, uporabljeno v ta namen. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 13a(2) te direktive izda skupne smernice o standardih in tehnikah za onespособitev, ki zagotavljajo nepreklicno neuporabnost onespособljenega strelnega orožja.“

Uredba (EU) 2015/2403 o onespособitvi

15. Člen 3 („Preverjanje in potrjevanje onespособitve strelnega orožja“) Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2403 z dne 15. decembra 2015 o določitvi skupnih smernic o standardih in tehnikah za onespособitev, ki zagotavljajo nepreklicno neuporabnost onespособljenega strelnega orožja, v odstavkih 1, 3 in 4 določa:

„1. Države članice imenujejo pristojni organ, ki preverja, ali je bila onespособitev strelnega orožja izvedena v skladu s tehničnimi specifikacijami iz Priloge I (v nadaljnjem besedilu: „subjekt, pristojen za preverjanje“).

[...]

3. Komisija na svoji spletni strani objavi seznam subjektov, pristojnih za preverjanje, ki so jih imenovale države članice, vključno s podrobnimi informacijami o subjektu, pristojnem za preverjanje, njegovim simbolom in kontaktnimi podatki.

4. Če je bila onesposobitev strelnega orožja izvedena v skladu s tehničnimi specifikacijami iz Priloge I, subjekt, pristojen za preverjanje, posestniku strelnega orožja izda potrdilo o onesposobitvi v skladu s predlogo iz Priloge III. Vse informacije iz potrdila o onesposobitvi so navedene v jeziku države članice, v kateri je bilo potrdilo o onesposobitvi izdano, in v angleščini.

[...]“

16. Člen 7 Uredbe o onesposobitvi, katerega naslov je „Prenos onesposobljenega strelnega orožja znotraj Unije“, določa:

„1. Onesposobljeno strelno orožje se lahko prenese v drugo državo članico, če je označeno s skupno enotno oznako in mu je priloženo potrdilo o onesposobitvi v skladu s to uredbo.

2. Države članice priznajo potrdilo o onesposobitvi, ki ga je izdala druga država članica, če izpolnjuje zahteve iz te uredbe. Vendar lahko države članice, ki so uvedle dodatne ukrepe v skladu s členom 6, zahtevajo dokaz, da je onesposobljeno strelno orožje, ki se bo preneslo na njihovo ozemlje, v skladu z navedenimi dodatnimi ukrepi.“

17. V skladu s členom 8 Uredbe o onesposobitvi države članice uradno obvestijo Komisijo o vseh ukrepih, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta uredba, kakor tudi o morebitnih dodatnih ukrepih, uvedenih v skladu s členom 6. V ta namen države članice uporabijo postopke uradnega obveščanja iz Direktive (EU) 2015/1535.

18. Tako Direktiva 91/477 kot tudi Uredba 2015/2403 o onesposobitvi sta bili pozneje spremenjeni, vendar se zgoraj navedeni različici uporabljata za obravnavani postopek v glavni stvari.

Nacionalne določbe

19. V skladu s členom 112a („Prenos in uvoz onesposobljenega strelnega orožja na Finsko“) Ampuma-aselaki (1/1998¹, zakon o strelnem orožju št. 1/1998) mora, kdor na Finsko prenese ali uvozi onesposobljeno strelno orožje, v 30 dneh po prenosu ali uvozu strelno orožje zaradi preverjanja predložiti policijskemu organu ali policijski upravi.

¹ <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980001>.

20. Iz člena 112b („Onesposobitev strelnega orožja“), odstavek 2, zakona o strelnem orožju izhaja, da Uredba o onesposobitvi vsebuje določbe o osebah in subjektih, pooblaščenih za onesposabljanje strelnega orožja, tehničnih specifikacijah za onesposobitev strelnega orožja, označevanju, preverjanju in potrjevanju onesposobljenega strelnega orožja, zahtevah za pomoč v zvezi z izvajanjem onesposobitev, dodatnih ukrepih za onesposabljanje in o prenosu onesposobljenega strelnega orožja znotraj Evropske unije.

21. V skladu s členom 91 zakona o strelnem orožju mora policija, kadar dovoljenje za trgovanje z orožjem, ali dovoljenje za posedovanje za zasebno uporabo preneha ali je preklicano, izdati sklep o policijskem zasegu strelnega orožja, delov orožja, nabojev in posebno nevarnega streliva, če strelno orožje še ni bilo prepuščeno imetniku dovoljenja, izdanega skladno s predpisi. Policija mora sklep o zasegu izdati tudi, kadar posestnik strelnega orožja ali delov orožja, nabojev ali posebno nevarnega streliva, za katere ni bilo izdano dovoljenje, na lastno pobudo javi predmet pri policiji in ji ga izroči v hrambo. [...]

22. Niti v zakonu o strelnem orožju niti v drugi nacionalni zakonodaji ni določeno sprejetje ukrepov, ki bi na finskem ozemlju dopolnjevali tehnične specifikacije iz Priloge I k Uredbi o onesposobitvi. V vladnem predlogu za spremembo zakona o strelnem orožju, HE 11/2016 vp², ki je bil v parlamentu vložen ob začetku veljavnosti Uredbe o onesposobitvi, je navedeno, da je mogoče onesposobitve na podlagi Uredbe Komisije o onesposobitvi šteti kot zadostne za zagotovitev nepreklicne neuporabnosti onesposobljenega strelnega orožja in njegovih sestavnih delov.

Nujnost vložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

23. Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) se postavlja vprašanje, ali je bilo v obravnavani zadevi predloženo potrdilo o onesposobitvi, ki je bilo izdano v Avstriji, za orožje, preneseno iz Avstrije na Finsko, skladno s členom 3 Uredbe o onesposobitvi in ali bi ga morali finski organi na podlagi člena 7(2) te uredbe priznati, čeprav subjekt, pristojen za preverjanje, ki je izdal to potrdilo in ki očitno ni organ, ampak gospodarska družba s pravno obliko družbe z omejeno odgovornostjo, ni bil naveden na takrat objavljenem seznamu³ Komisije na podlagi člena 3(3) Uredbe o onesposobitvi. Med

² <https://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/2016/20160011>.

³ List of entities authorised by EU Member States to verify deactivation of firearms – Document date: 10/05/2016 – Created by GROW.DDG3.I.3 – Publication date: 13/01/2017. (različice v finskem jeziku ni), https://ec.europa.eu/growth/sectors/firearms/additional-legal-acts_en, dostopano novembra leta 2020.

sestavljanjem tega predloga za sprejetje predhodne odločbe seznam na spletni strani Komisije ni bil dostopen. Generalni direktorat Komisije za migracije in notranje zadeve (GD HOME) je preko kontaktnega centra Europe Direct obvestil Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče), da poteka preverjanje seznama. Posodobljena različica naj bi bila dostopna do konca leta 2021.

24. Zakonodaja Unije glede zgoraj navedenih vprašanj ni niti jasna niti popolna. V obravnavanem primeru se zdi, da so avstrijski in finski organi različno presodili določbe prava Unije glede pravnega pomena seznama Komisije. Avstrijski organi so trdili, da je Avstrija kot subjekt, pristojen za preverjanje, v smislu člena 3(1) Uredbe o onesposobitvi imenovala družbo B. Finska policija pa je ugotovila, da subjekt, pristojen za preverjanje, ki je v Avstriji izdal potrdilo o onesposobitvi, ni bil naveden na seznamu na podlagi člena 3(3) Uredbe o onesposobitvi, in zato ni priznala potrdila, ampak je preverila onesposobitev orožja.

25. Finska policija in družba B sta različno presodili pravilnost onesposobitve. Finska policija je pri preverjanju ugotovila številne pomanjkljivosti pri onesposobitvi orožja in sprejela sklep, da se orožje, ki je bilo predloženo kot onesposobljeno, opredeli kot strelno orožje, za katero je treba pridobiti dovoljenje za posest strelnega orožja. Družba B je pri preverjanju potrdila onesposobitev orožja.

26. V zakonodaji Unije so navedeni različni položaji, v katerih se napotuje na seznam, ki ga pripravi in objavi Komisija, na katerem so navedeni izvajalci dejavnosti, ki jih javijo države članice. Podlage za pripravo teh seznamov, postopek odločanja Komisije, ki je povezan s tem, ter pravni učinki, povezani z vpisom na seznam, in druga pravila so različni.

27. Zlasti zakonodaja Unije na več področjih vsebuje določbe o uvedbi sistemov vzajemnega priznavanja, v katerih je sklicevanje na sezname, ki jih objavi Komisija. Tako lahko na primer v sistemih za oceno skladnosti z oznakami CE ocene izvajajo le subjekti, ki so bili javljeni na podlagi postopka javljanja, za katerega veljajo stroga pravila, ki so navedeni na javno dostopnem seznamu Komisije, ki ga Komisija posodablja (npr. določbe v zvezi z omogočanjem dostopnosti osebne varovalne opreme⁴, tlačne opreme⁵, tlačnih posod⁶ ali radijske

⁴ Uredba (EU) 2016/425 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o osebni varovalni opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 89/686/EGS.

⁵ Direktiva 2014/68/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi omogočanjem dostopnosti tlačne opreme na trgu.

⁶ Direktiva 2014/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti enostavnih tlačnih posod na trgu.

opreme na trgu)⁷. Prav tako Direktiva 1999/2/ES na primer za živila in živilske sestavine, obsevana z ionizirajočim sevanjem, določa, da se lahko živila obsevajo le v objektih, ki so jih odobrile države članice Unije, seznam katerih objavi Komisija. Prav tako je na primer Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu določila, da se sredstvo elektronske identifikacije, izdano v drugi državi članici, prizna v prvi državi članici za namene čezmejne avtentifikacije za to spletno storitev, če je sredstvo elektronske identifikacije izdano v okviru sheme elektronske identifikacije, navedene na seznamu, ki ga Komisija objavi v skladu s členom 9. Omeniti je treba tudi, da obstajajo nadvse podrobne določbe v zvezi s tako imenovanim „črnim seznamom“ letalskih prevoznikov, ki je predmet Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2111/2005 in večkrat spremenjene Uredbe (ES) št. 474/2006⁸.

28. Očitno je bil cilj Direktive o orožju in Uredbe o onesposobitvi vzpostaviti sistem vzajemnega priznavanja. Kljub temu ta sistem ni dovolj jasen. Pravni položaj seznama, ki ga objavi Komisija, ni jasen in iz ureditve ne izhaja, ali Komisija preveri, ali subjekt, ki ga javi država članica, izpolnjuje zahteve te uredbe, ali sprejme izrecno odločitev o vključitvi subjekta, ki ga imenuje država članica, na seznam oziroma ali subjekt, ki ga javi država članica, samodejno vključi na seznam. Ni jasno, ali je to, da subjekt, pristojen za preverjanje, ki ga imenuje država članica, ni vpisan na navedeni seznam, posledica ravnanja te države članice, ki je subjekt prijavila, ali Komisije. Prav tako niso jasni pravni učinki seznama, objavljenega na spletni strani Komisije, in ni mogoče ugotoviti, ali ima ta seznam sporočilno naravo (informativni učinek) oziroma ali je šele navedba na tem seznamu podlaga za položaj subjekta v smislu Uredbe o onesposobitvi, katerega sklep je treba na podlagi pravil Unije, ki se uporabljajo, priznati v drugih državah članicah Unije (konstitutivni učinek). Poleg tega v Uredbi o onesposobitvi ni določeno posodabljanje tega seznama. Med sestavljanjem tega predloga za sprejetje predhodne odločbe seznam niti ni bil dostopen.

⁷ Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo radijske opreme na trgu in razveljavitvi Direktive 1999/5/ES.

⁸ Glej uvodno izjavo 1 in zlasti člen 4(2) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2111/2005 z dne 14. decembra 2005 o vzpostavitvi seznama Skupnosti o letalskih prevoznikih, za katere velja prepoved opravljanja letov v Skupnosti, in informiranju potnikov v zračnem prometu o identiteti letalskega prevoznika, ki opravlja let, ter razveljavitvi člena 9 Direktive 2004/36/ES in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/1992 z dne 2. decembra 2020 o spremembi Uredbe (ES) št. 474/2006 glede seznama letalskih prevoznikov, za katere velja prepoved opravljanja letov ali omejitve opravljanja dejavnosti v Uniji.

29. Nejasnosti glede razlage ne povzročajo težav le nacionalnim organom in sodiščem, ampak tudi gospodarskim subjektom, ki na ozemlju držav članic prenašajo onesposobljeno strelno orožje. Z vidika gospodarskega subjekta gre za nesorazmerno negotov položaj, če od organa ene države članice prejme potrditev, da je potrdilo o onesposobitvi izdal subjekt, pristojen za preverjanje, ki ga je imenovala zadevna država članica, medtem ko v drugi državi članici isto potrdilo ni priznано, ker subjekt, pristojen za preverjanje, ni naveden na seznamu Komisije. Položaj ni zadovoljiv, če subjekti, pristojni za preverjanje, različnih držav članic različno razlagajo skupaj dogovorjene standarde za onesposobitev in tako različno presojujejo skladnost ukrepov za onesposabljanje z zadevno uredbo. Notranji trg ne deluje učinkovito, če njegova praksa ni enotna.

30. Poleg tega lahko negotov položaj poseže v enotno uporabo prava Unije na ozemlju Unije. Na podlagi informacij, pridobljenih v tej zadevi, se zdi, da tveganje za enotno uporabo že obstaja, saj so organi v Avstriji in na Finskem različno uporabili Uredbo o onesposobitvi. Ta položaj je še posebej nezadovoljiv, ker gre za uredbo, ki jo je sprejela institucija Unije, ki se na podlagi člena 288 PDEU splošno uporablja, je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah. Uredba Unije, ki se neposredno uporablja, bi morala biti še posebej skrbno sestavljena in vsebinsko preiščljena, zlasti če države članice niso pristojne za njeno dopolnitev ali podrobno opredelitev.

31. V Direktivi o orožju in Uredbi o onesposobitvi poleg tega ni skladno izraženo, ali lahko potrdilo izda tudi drug subjekt in ne le organ. Kot izhaja iz informacij, ki so jih pridobili avstrijski organi in ki jih je predložil pritožnik, je gospodarska družba, ustanovljena v pravni obliki družbe z omejeno odgovornostjo, ki je izdala potrdilo o onesposobitvi, eden od več subjektov, pristojnih za preverjanje, ki so jih za to nalogo imenovali avstrijski organi. Ta gospodarska družba prav tako kot druge gospodarske družbe na prejšnjem seznamu Komisije, objavljenem na njeni spletni strani, ni navedena kot subjekt, pristojen za preverjanje, ki ga je imenovala Avstrija.

32. Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) meni, da je v tej fazi postopka bolj utemeljena razlaga, v skladu s katero morajo države članice potrdilo o onesposobitvi, ki ga je izdal subjekt, pristojen za preverjanje, ki ga je imenovala druga država članica, priznati le, če je subjekt, pristojen za preverjanje, vpisan na seznam Komisije. Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) zastopa stališče, da bi se odstopilo od vzorcev ravnanja, ki so sicer izraženi v zakonodaji Unije, kot je podrobneje opisano zgoraj, in da bi bilo z vidika vzajemnega priznavanja težavno, če imenovanega subjekta, pristojnega za preverjanje, ne bi bilo mogoče jasno razbrati s seznama Komisije iz Uredbe o onesposobitvi.

Vprašanje za predhodno odločanje

33. Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) je sklenilo, da bo prekinilo odločanje in Sodišču na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

1. Če gre za prenos onespособljenega strelnega orožja znotraj Unije in če se upoštevajo določbe Direktive Sveta z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja (91/477/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008, in določbe Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2403 z dne 15. decembra 2015 o določitvi skupnih smernic o standardih in tehnikah za onespособitev, ki zagotavljajo nepreklicno neuporabnost onespособljenega strelnega orožja, zlasti člen 3(1) te uredbe:

(a) ali je mogoče subjekt, pristojen za preverjanje, ki ga je potrdil nacionalni organ in ki je izdal potrdilo o onespособitvi, šteti za subjekt v smislu Direktive o orožju ter členov 3 in 7 Uredbe o onespособitvi, tudi če ni naveden na seznamu, ki ga je na podlagi člena 3(3) objavila Komisija, če so različni organi navedene države članice osebi, ki je prenesla orožje, sporočili, da je subjekt, pristojen za preverjanje, ki deluje v pravni obliki družbe z omejeno odgovornostjo in ki je izdal potrdilo, za to pooblaščen v skladu s to uredbo, in

(b) ali je mogoče to, da gre pri nekem subjektu za subjekt, pristojen za preverjanje, ki ga je za onespособitev orožja imenovala država članica, namesto z vpisom na seznam iz člena 3(3) omenjene uredbe, ki ga Komisija objavi na svoji spletni strani, dokazati tudi drugače, z dokazilom, ki se pridobi od nacionalnega organa, na podlagi katerega se šteje, da potrdilo o onespособitvi, ki ga izda ta subjekt, pristojen za preverjanje, izpolnjuje zahteve iz te uredbe, zaradi česar mora država članica na podlagi člena 7(2) te uredbe priznati potrdilo o onespособitvi, izdano v drugi državi članici?

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)